

Tárgy: letétkezelés szabályainak megszegése, ügyvédhez méltatlan magatartás tanúsítása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2020. F. 247/5.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa a [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2021. június hó 10.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

fegyelmi határozatot:

A fegyelmi tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd

2 rb. szándékos (ebből 1 esetben folytatólagosan megvalósított) fegyelmi vétséget követett el, ezért

1.000.000,- Ft, azaz egymillió forint pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújta.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az I. Kft. képviselőjében B.F. ügyvezető fordult bejelentéssel a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységből eredő köteleességszegését kifogásolta.

A bejelentés alapján az előzetes vizsgálatot a vezető fegyelmi biztos elrendelte. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyre vonatkozó érdemi álláspontját tartalmazó nyilatkozatát előterjesztette. A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot további 3 hónappal meghosszabbította.

A vizsgálati eljárás eredményeként az eljáró fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére rőtta, hogy eljárása során megsértette az Üttv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának, az Üttv. 29. § (1) bekezdésének, az Üttv. 32. § (1) és (7) bekezdésének, az Üttv. 33. § (1) és (2) bekezdésének, az Üttv. 47. § (1) és (2) bekezdésének, az Üttv. 48. § (1) és (2) bekezdésének, az Üttv. 51. § (1) bekezdésének, továbbá a LSZ 1.1 és 3.1. pontjának, továbbá az ÜESZ 13.1. pontjának rendelkezését, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 2 rb. szándékos, ebből egy esetben folytatólagos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi tanács elnöke intézkedésben a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 478/2020. (XI.16.) Korm. rendeletben foglaltakra tekintettel megállapította, hogy a fegyelmi eljárásban a veszélyhelyzet ideje alatt a további eljárási cselekmények lefolytatása olyan személyes közreműködést igényelt, amely az 502/2020. (XI.16.) Korm. rendelet 17. § (1) bekezdésében írtak szerint nem volt foganatosítható, így a fegyelmi tárgyalás kitűzését és annak megtartását a veszélyhelyzet megszűnéséig elhalasztotta.

A veszélyhelyzet megszűnését követően a Fegyelmi Tanács tárgyalást tartott.

A tényállás:

A bejelentő befektetőtársaival együtt meg kívánta vásárolni a [...] szám alatti beépítetlen telekingatlant. Az ingatlan a S. Kft. tulajdonában állt, amely társaság üzletrészeinek tulajdonosa a G. GmbH volt. A bejelentő két további üzlettársával együtt megvásárolta az I. Kft. üzletrészét azzal a céllal, hogy a G. GmbH. eladótól megvásárolja a S. Kft. üzletrészét és így váljon a fenti ingatlan tulajdonosává.

Az ingatlanra vonatkozóan építési tervek és engedély is készült, amely dokumentumok szintén az adásvétel részét képezték.

A jogügyletre vonatkozóan a bejelentő az eljárás alá vont ügyvéddel vette fel a kapcsolatot és őt kérte meg, hogy részére véleményezze a G. GmbH. eladó és az I. Kft. vevő közötti adásvételi szerződést, továbbá vele egyeztette az I. Kft. üzletrész adásvételének részleteit is, tekintettel arra, hogy a bejelentő és üzlettársai között az ingatlan értékesítésétől függően volt megállapodás arra vonatkozóan, hogy a társaságban milyen részesedéssel rendelkeznek.

A bejelentő részére megküldött, a G. GmbH. és az I. Kft. közötti üzletrész adásvételi szerződés tervezet 2018. május 30-i verziója a 2. § 8. pontja alatt utalt arra, hogy a tervek díja 100.000 euró, a 7. pontjában pedig utalt a letéti szerződésre, amely a vételár átvételével összefüggésben alkalmazandó. A 2018. május 30-i dátummal aláírt üzletrész átruházási szerződés már nem tartalmazza a tervekre vonatkozó 100.000 euró összeget. Ennek a német és magyar nyelven készült szerződésnek a megszövegezésében, és aláíratásában az eljárás alá vont ügyvéd nem vett részt, azzal összefüggésben tanácsadást nyújtott a bejelentő és üzlettársai részére.

A bejelentő és üzlettársai megállapodtak abban, hogy a 100.000 eurót akként fizetik meg a tervekre vonatkozóan, hogy abból 80.000 eurót a bejelentő teljesít, melynek módját illetően a bejelentő kérte az eljárás alá vont ügyvédet, hogy adja meg a letéti számláját, amelyre a tervek ellenértékét át tudja utalni.

Az eljárás alá vont ügyvéd e-mailben megküldte a teljesítésre hivatott számlaszámát (mely számlaszám az eljárás alá vont ügyvédnek a Budapesti Ügyvédi Kamarához bejelentett letéti számlaszáma). Ezt követően ugyanezen nap kelt e-mailjében megkérte az eljárás alá vont ügyvédet, hogy erősítse meg, a megküldött bankszámlaszám letéti számlaszám (Could you please confirm that the account below is an escrow account?) Az eljárás alá vont ügyvéd erre azt válaszolta, hogy igen, letét. (Yes, escrow.)

A bejelentő 80.000 euró összeget utalt át az eljárás alá vont ügyvéd letéti számlaszámára a S. Ltd. gazdasági társasága számlájáról, a közleményben pedig a „... planning and floor plans investment” (...tervezés és alaprajzok befektetés) megjegyzést tüntette fel.

Az eljárás alá vont ügyvéd e-mailben rögzítette, hogy amint megkapja az utalással összefüggő részleteket, egy letéti utasítást fog készíteni, hogy azt a megbízók aláírassák (I will prepare an Escrow order for You to sign.). Ugyanezen a napon továbbá arról tájékoztatta a bejelentőt, hogy a 80.000 euró még nem került jóváírásra a számláján, de amennyiben az jóváírásra kerül, úgy mindkét ügyvezető által aláírt utasítást kell adniuk az összeg felhasználására.

Az eljárás alá vont ügyvéd az átutalt összegből a R. Kft. részére 78.000 eurót utalt át, a közleményben pedig a „letéti utasítás szerint” megjegyzést rögzítette, annak ellenére, hogy a letéti számlára az utalást teljesítő jogi személy képviselőjére jogosult személy részéről ilyen letéti utasítás nem készült. Az eljárás alá vont ügyvédnek a S. Ltd-vel sem megbízási jogviszonya nem állt fenn, sem letéti szerződést vele nem kötött, mint ahogyan a bejelentővel sem. Az eljárás alá vont ügyvéd nem végezte el sem a bejelentő, sem a S. Ltd. ügyfélazonosítását és átvilágítását sem, nem tett eleget a Pmt. vonatkozó szabályainak. Az eljárás alá vont ügyvéd a letéti számlájára átutalt 80.000 euró összegű letétet a Budapesti Ügyvédi Kamara letéti nyilvántartásába nem jelentette be.

A vele szemben indult előzetes vizsgálat elrendelését követően az eljárás alá vont ügyvéd megkereste a bejelentőt és részére e-mail üzenetet küldött a bejelentésre vonatkozóan, amelyben rögzítette, hogy azok tele vannak hülye és inkorrekt hazugságokkal (It is filled with stupid and incorrect lies!), valamint közölte, hogy a bejelentő egy rossz ember, egy gazember és a legrútabb inkorrekt hazudozó, akit valaha látott (You are really bad person, a bastard, the ugliest and incorrect liar, I have ever seen in my life!)

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati eljárásban érdemi nyilatkozatot tett, a terhére rótt fegyelmi vétségek elkövetését vitatta, védekezését arra alapította, hogy a bejelentő által vázolt megbízásban és jogügyletben nem vett részt, arra megbízással nem rendelkezett. Saját szerepe az ügyben annyi volt, hogy a kérdéses ingatlan befektetéssel kapcsolatos előkészületekben részt vett, levelezést is folytatott egy erre a célra létrehozott csoportban a bejelentővel, valamint további két érintett, a R.B. és a R. Kft. (Y.S.) vevőkkel, azonban mindezt követően mindössze az I. Kft. (mely egy alvó cég volt, amit azért vettek meg, hogy az vásárolja meg az ingatlantulajdonnal rendelkező S. Kft. üzletrészét) üzletrészének közös megvásárlására kapott csupán megbízást. Ennek a megbízásnak az eljárás alá vont ügyvéd eleget is tett. Előadta, hogy a bejelentő által megküldött magyar-német nyelvű szerződést nem ő készítette, azt tőle függetlenül írták alá a szerződő felek. A tervezői díjjal összefüggésben előadta, hogy arról volt tudomása, hogy a befektetésül szánt ingatlanra készült tervek is részét képezték az adásvételnek, mely tervek ellenértéke azonban nem került kifizetésre, és amelynek rendezése tekintetében több megoldás is felmerült, azonban azt végül a R. Kft. fizette meg a tervező cég részére, a S. Kft. helyett. Az érintettek megállapodása ezzel kapcsolatban az volt, hogy ebből a 100.000 EUR összegből a bejelentő visel 80.000-et, míg az üzlettársai együtt 20.000-et, és ezt az összeget megtérítik a R. Kft. részére. Elmondta, hogy az I. Kft. ügyvezetője, R.B. utasította írásban ezen összegnek a R. Kft. részére történő átutalására, ennek megfelelően járt el.

Az eljárás alá vont ügyvéd állította, hogy nem kezelte letétet, a letéti számlájára átutalt összeg nem minősült annak, figyelemmel arra, hogy ezen összeg kifizetésének nem volt semmilyen további feltétele, nem volt meghatározva olyan körülmény, melytől a kifizetés függővé lett volna téve, mely a letét „esszenciális kelléke”. Állította, hogy a bejelentőt kár nem érte az összeg kifizetésével, hiszen a tervező a pénzéhez hozzájutott, az iránt nem indított senkivel szemben eljárást, és a terveket is megkapta a vevő. Állította, hogy a német nyelvű szerződést ő is szkennelve kapta meg, annak eredeti példányával nem rendelkezett. A bejelentő panasz-kiegészítésével kapcsolatban eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a kifogásolt e-mailt valóban ő küldte a bejelentőnek, mivel felbosszantotta, hogy a bejelentő jobb tudomása ellenére valótlan állításokat fogalmazott meg bejelentésében. Állította, hogy nem írt valótlant, sem becsületsértőt, mindössze tükröt tartott a bejelentőnek.

A fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd elismerte fegyelmi felelősségét, előadta, hogy rosszul ítélte meg a helyzetet, és tévedett, amikor nem letétként minősítette a számlájára átutalt összeget, és ez a tévedés vezetett oda, hogy nem a letét kezelésére irányadó szabályok megtartásával járt el. Azt gondolta, hogy a megbízás önálló tárgya lehet az is, hogy egy részére megküldött összeget a megbízó képviselőjében tovább utaljon. Továbbra is hivatkozott arra, hogy a német szerződés szerkesztésében nem vett részt, nem is tud németül. Elmondta, hogy türelmetlen volt, felelőtlen, de segíteni akarta az ügylet megvalósulását. El is utalta az összeget, a tervező pedig meg is kapta. Elmondta, hogy azért kérte, hogy a letéti számlájára utalják a pénzt, mert azt másként kezeli a bank, biztonságosabb, csak a bankszövetség elleni biztonság érdekében használták a letéti számlát. Elmondta, hogy az I. Kft.-től származik a letéti utasítása, a bejelentőtől nem kapott ilyet, és a ténylegesen utaló cégtől sincs utasítása. Előadta továbbá azt is, hogy az ügyfélnek küldött levelet nagyon szégyelli, nem olvasta végig a panaszt rendesen, „kiverte nála a biztosítékot”, hogy neki tulajdonítja azt a szerződést, amit nem ő készített. Összeomlott, és felelőtlenül írta azt az angol nyelvű levelet, ami a másik terhére rótt fegyelmi vétséggel kapcsolatos.

***_**

A **bejelentő** az eljárás során tett írásbeli beadványában azt állította, hogy üzlettársai ajánlására, eleve azért vette fel a kapcsolatot az eljárás alá vont ügyvéddel, hogy megbízta őt a befektetés céljára kiszemelt ingatlant tulajdonló S. Kft. üzletrészének megvásárlásával. Állította, hogy az üzletrész átruházási szerződés tervezetét az eljárás alá vont ügyvéd készítette és küldte meg részére, melyben eredetileg szerepelt, hogy a vételáron felül a vevőnek további 100.000 eurót kellett fizetnie az ingatlanra megépíthető építési tervek ellenértékéért.

A tervezet ismeretében az volt a megállapodás az üzlettársaival, hogy a tervek ellenértékéből 80.000 euró összeget a bejelentő fog megfizetni eljárás alá vont ügyvéd letéti számlájára, mely összeg az adásvételi szerződés aláírását követően közvetlenül az eladók részére kerül átutalásra.

Később szerzett arról tudomást, hogy a felek által aláírt végleges szerződés nem egyezett meg a részére megküldött tervezettel, abból a tervek megfizetésére vonatkozó rendelkezés kikerült. A bejelentő a 80.000 euró összeget átutalta az eljárás alá vont ügyvéd letéti számlájára, de annak sorsáról csak többszöri kérésére azt a tájékoztatást kapta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az összegből 78.000 eurót a R. Kft. számlájára utalt át, mivel S.N. őt erre utasította. Csatolta az ezt igazoló bankszámla kivonatokat is. A bejelentő leírta, hogy tudomása szerint a felek megállapodása alapján a tervekért végül nem kellett külön fizetni, azt a G. Gmbh az adásvétel részeként a S. Kft. üzletrészával együtt a vevő rendelkezésére bocsátotta, ő pedig a letétbe helyezett 80.000 euró összeget nem kapta vissza annak ellenére, hogy az céljának megfelelően nem került felhasználásra. Beadványában a bejelentő arról tájékoztatta a kamarát, hogy kapott egy vállalhatatlan hangnemben írt levelet az eljárás alá vont ügyvédtől, miután tudomást szerzett az ellene tett bejelentésről, mely mind stílusában, mind hangnemében súlyosan kifogásolható, melyre tekintettel szintén kérte a kamara eljárását.

A tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bírtak továbbá az eljárásban csatolt iratok, így a G. GmbH eladó, és az I. Kft., mint vevő közötti, a S. Kft. üzletrészával vonatkozó adásvételi és engedményezési szerződés, az ugyanebben a tárgyban és felek között létrejött végleges szerződés, az I. Kft. üzletrészával megvásárlásához kapcsolódó cégiratok, és megbízási szerződés, a S. Kft. részére kiadott építési engedély, valamint az eljárás alá vont ügyvéd, a bejelentő, Y.S. és R.B. között váltott e-mail üzenetek, valamint az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között váltott levelek, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd bejelentőnek írt e-mail üzenete.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában a tényállást az eljárást kezdeményező határozatban foglaltak szerint kérte megállapítani. Bizonyítékként a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatait, a csatolt iratokat hivatkozta. Álláspontja szerint két rendbeli szándékos fegyelmi vétség miatt állapítható meg az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége, a határozatban rögzített jogsértések alapján azzal, hogy a letétkezeléssel kapcsolatos vétség folytatólagosan elkövetésként minősül. A joghátrány tekintetében pénzbírság kiszabására tett indítványt, melynek mértéke meghatározásánál kérte figyelembe venni, hogy a legsúlyosabb fegyelmi vétséget követte el az eljárás alá vont ügyvéd a letétkezeléssel kapcsolatban. Enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd makulátlan fegyelmi előélettel rendelkezik, és beismerő nyilatkozatot tett. A pénzbírságot erre tekintettel a felső tartományban kérte meghatározni, illetve kérte az eljárás alá vont ügyvédnek az eljárási költségek megfizetésére történő kötelezését.

Az eljárás alá vont ügyvéd záró nyilatkozatában elismerte a felelősségét és sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy így alakult a megbízás teljesítése. Elmondta, hogy a munkavégzésére egyébként nem jellemző ez a hozzáállás. Kérte, hogy az általa előadottakra tekintettel módosítsa a fegyelmi tanács a tényállást. Kérte figyelembe venni, hogy megbízásnak tekintette az ügyletet, segíteni szeretett volna az ügyfélnek azzal, hogy biztonságos számlára kérte utalni az összeget. Elmondta, hogy a 2000 euróval el tud számolni, számlát állított ki a korábbi I. Kft-s ügylet után. Elfogadta a fegyelmi biztos indítványát, de kérte, hogy vegyék figyelembe az általa előadottakat és enyhébb mértékben határozza meg a fegyelmi tanács a pénzbírságot.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett indítványnak helyt adott.

Figyelemmel arra, hogy a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint kifogásolt tevékenységet az eljárás alá vont ügyvéd 2018 május 1. napját követően fejtette ki, ezért azt anyagi jogi szempontból az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.), illetőleg az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló jelenleg is hatályos 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) rendelkezései szerint kellett vizsgálni.

A fegyelmi tanács a tényállást az ismertetett bizonyítékok egybevetésével, az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő előadásai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

Elfogadta a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, miszerint a S. Kft. üzletrész-adásvételére vonatkozó magyar-német nyelvű szerződést nem ő készítette, figyelemmel arra, hogy olyan egyértelmű okirati bizonyíték, mely ennek ellenkezőjére utalt volna, nem állt rendelkezésre. Egyebekben a fegyelmi tanács a határozat tényállását a fegyelmi eljárást elrendelő határozattal egyezően állapította meg, figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd elismerésére, továbbá arra, hogy a felek ebbéli tényelődését a rendelkezésre álló e-mail levelezések és egyéb okiratok is alátámasztották.

A cselekmény elkövetésekor hatályos Üttv. 107. § a) pontja értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése értelmében a megbízási szerződést írásba kell foglalni, tekintettel arra, hogy az Üttv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvédi tevékenység megbízás alapján folytatható.

Az Üttv. 32. § (1) bekezdése szerint a jogi tanácsadásra adott megbízás kivételével a megbízási szerződés megkötése előtt a megbízott és harmadik személy közötti szerződés ellenjegyzését megelőzően elvégzi az ügyfél azonosítását.

Az Üttv. 32. § (7) bekezdés szerint a közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okirat ellenjegyzését megelőzően az ügyvéd azonosítja a jognyilatkozatot tevő személyeket, szervezeteket, valamint az azok képviselőit eljáró személyeket.

Az Üttv. 33. § (1) és (2) bekezdés g) pontja szerint az ügyvéd olyan ügyben, amelyben a jogi képviselő kötelező, az azonosított természetes személyekről, a jogi személyekről és más szervezetekről a jogügyletek biztonságának elősegítése, továbbá az ügyvédi tevékenység korlátainak az érvényesítése érdekében nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben meghatározott adatokat.

A Pmt. 73. § (1) bekezdése tartalmazza az ügyvédekre vonatkozó Pmt. szerinti eltérő kötelezettségeket, amely az ügyfél-átvilágítási kötelezettséget a pénz- és értéktárgy letéti kezeléséhez, továbbá a gazdasági társaságban lévő vagyონrész tulajdonjogának átruházása esetére is előírja.

Az Üttv. 47. § (1) bekezdése értelmében az ügyvéd a) megbízás teljesítéseként, b) megbízáshoz kapcsolódó eljárási cselekmények költségének teljesítésére, vagy c) a megbízáshoz kapcsolódóan megőrzésre pénzt, készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, utalványt, értékpapírt, vagy más okiratot vehet át, őrizhet és kezelhet letétként. A (2) bekezdés értelmében a letéti szerződést írásba kell foglalni.

Az Üttv. 48. § (1) bekezdés értelmében az ügyvéd a letétet a letéti szerződés feltételei szerint biztonságosan, a jogosulatlan hozzáférést megakadályozó módon köteles őrizni. A (2) bekezdés értelmében az ügyvéd a letétet céljától eltérően nem használhatja, azt nem hasznosíthatja, továbbá azt más személy birtokába vagy őrizetébe e törvény eltérő rendelkezése hiányában nem adhatja.

Az Üttv. 51. § (1) bekezdése értelmében az ügyvéd által kezelt, a kötelező legkisebb munkabér havi összegének kétszeresét elérő letétek adatait és azok változását a letétkezelés biztonsága és a letétkezelésre vonatkozó szabályok hatékony ellenőrizhetősége érdekében a területi ügyvédi kamarák által működtetett elektronikus letéti nyilvántartásba rögzíti.

A letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás részletes szabályairól szóló 17/2018.(III.26.) MÜK Szabályzat (LSZ) 1.1. pontja értelmében az ügyvéd, az európai közösségi jogász, vagy az ügyvédi iroda a megbízás teljesítéseként azzal a rendeltetéssel fogadhatja el a letétet, hogy azt a letét átvételére jogosult részére a letéti szerződés szerint fizesse ki, vagy adja át, illetve bizonyos feltételek bekövetkezte, vagy elmaradása esetén a letevőnek fizesse, vagy adja vissza.

A 3.1. pont alapján a teljesítési letétre kötött megbízási szerződésben fel kell tüntetni a) a jogosult azonosításához szükséges adatokat, a pénzletét kiadásának a feltételeit, továbbá szükség esetén azoknak a feltételeknek a meghatározását, amelyek bekövetkezte, vagy elmaradása esetén a letétet a lehető részére vissza kell adni.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a letét kezelésére okot adó megbízást nem foglalta írásba, megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdésének rendelkezését.

Az Üttv. és a letéti szabályzat fent hivatkozott rendelkezései szerint az ügyvéd csak megbízáshoz kapcsolódóan jogosult pénz kezelésére, ennek megfelelően az ügyvéd az ügyfelétől a megbízási díjon kívül pénzt akkor vehet át, ha az Üttv. 47. § (1) bekezdésében foglalt valamelyik tevékenységhez kapcsolódik és, ha a letét kezelésére a letevővel, illetve teljesítési letét esetén a jogosulttal írásbeli szerződést kötött.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a letéti számlájára átutaltatott összegre vonatkozóan letéti szerződést nem kötött, így a letét kifizetésének feltételeit nem tisztázta, valamint a letéti számlájára átutalt összegről a letéti bejelentést nem tette meg, a letéti számlán őrzött összeget pedig úgy utalta át, hogy arra vonatkozóan a letevőtől teljesítési utasítást nem kapott, továbbá azzal a magatartásával, hogy nem azonosította megbízóját, megsértette az Üttv. 32. § (1) és (7) bekezdésének, az Üttv. 33. § (1) és (2) bekezdésének, az Üttv. 47. § (1) és (2) bekezdésének, az Üttv. 48. § (1) és (2) bekezdésének, az Üttv. 51. § (1) bekezdésének, továbbá a LSZ 1.1 és 3.1. pontjának rendelkezéseit.

Az Ügyvédi Etikai Szabályzat 13.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy levelében a bejelentőt hazugnak állította és róla a becsület csorbítására alkalmas módon nyilatkozott, ügyvédhez méltatlan magatartást tanúsított, ezért megsértette az Ügyvédi Etikai Szabályzat 13.1. pontjának előírását.

Fentiekre tekintettel eljárás alá vont ügyvéd összesen 2 rb., 1 esetben folytatólagosan megvalósított, szándékos fegyelmi vétséget követett el, mivel a tevékenységére vonatkozó szabályokkal tisztában volt, de a cselekménye, illetve a mulasztása következményeibe belenyugodott.

***_**

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács a FESZ 26.4. d) pontjára tekintettel enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétség elkövetését megelőzően tíz éven keresztül kifogástalanul folytatott ügyvédi tevékenységet, és azt, hogy fegyelmi felelőssége tekintetében ténybeli és a felelősség elismerésére is kiterjedő nyilatkozatot tett. Súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi tanács a megsértett hivatásrendi normák jelentős számát, továbbá azt, hogy az ügyvédi megbízásra és azon belül is a letétkezelésre vonatkozó alapvető normákat szegte meg az eljárás alá vont ügyvéd. A letétkezelés körében elkövetett szabályszegések esetén pedig kiemelten növeli a cselekmény tárgyi súlyát, hogy minden letétkezelés körében elkövetett szabályszegés össz-ügyvédi érdekeket sért, hiszen magát a jogintézmény létjogosultságát veszélyezteti, ezért kiemelt érdeke az ügyvédségnek, hogy e jogosítványa megőrzése érdekében a letétkezelések szabályszerűségére fokozottan ügyeljen és e szabályok betartását megkövetelje.

Mindezek alapján a fegyelmi tanácsnak az a meggyőződése alakult ki, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben indokolt, és egyben elegendő is a fegyelmi biztos indítványában megjelölt mértékű pénzbírság fegyelmi büntetés alkalmazása annak érdekében, hogy a kiszabott fegyelmi büntetés speciál preventív célját be tudja tölteni, és az eljárás alá vont ügyvédet magatartása súlyával szembesítse.

A fentiekben hivatkozottak szerint, a fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki.

A fegyelmi tanács a pénzbírság fegyelmi büntetést az Üttv. 108. § b) pontja alapján szabta ki, annak mértékét a 109. § (2) bekezdés a) pontja szerinti törvényi maximumban határozta meg.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, a fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. szeptember 5. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 247.)